

Mál nr. 31/2010

M

og

Líftryggingafélagið X v/líf- og sjúkdómatryggingar

**Áhrif upplýsingaskyldu vegna töku vátryggingar á árinu 2003,
ágreiningur um heimild til skerðingar bótafjárhæðar vegna rangra upplýsinga.**

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 05.02. 2010, ásamt fylgiskjölum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 11.02. 2010.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa. Ágreiningur er um hvort vátryggingafélagið hafi haft heimild til að skerða bótafjárhæð sjúkdómatryggingar á grundvelli þess að rangar upplýsingar hafi verið gefnar við töku vátryggingarinnar þar sem vátryggður svaraði m.a. neitandi spurningu um hvort hún hafi verið á lyfjum sbr. nánar fyrirliggjandi gögn.

M telur greiðsluskyldu fyrir hendi sbr. umfjöllun hennar í málskotinu. Hún hafi verið sett á þunglyndislyf vegna einkenna sem lýstu sér eins og þunglyndi en var í raun ekki þunglyndi. Um hafi verið að ræða skjaldkirtilssjúkdóm. Í annan stað telur M sig hafa náð fullum bata af magasjúkdómi sem hún hafi fengið lyf við í 14 daga. M vísar til þess að tryggingasali hafi tjáð henni að þar sem hún hafi verið orðin góð eða heilbrigð í maga þá skipti ekki máli það sem á undan hefði gengið.

Vátryggingafélagið telur greiðsluskyldu ekki fyrir hendi sbr. umfjöllun þess í gögnum málsins. Félagið vísar til fyrirliggjandi upplýsinga úr sjúkraskrá sbr. nánar gögn málsins. Við undirritun umsóknar hafi M ritað undir yfirlýsingu þess efnis að hún hafi svarað öllum spurningum sjálf og að svörin séu samkvæmt bestu vitund rétt og sannleikanum samkvæm. Hafi félagið haft upplýsingar um lyfjatöku M vegna þunglyndis og vegna magasjúkdóms hefði ekki verið unnt að samþykkja vátrygginguna án aukaiðgjalds a.m.k. 50% skv. vinnureglum félagsins. Á þeim grundvelli voru bætur skertar til M þann 28.04. 2009. Félagið hafi lækkað greiðslu vegna sjúkdómatryggingar um 25% af vátryggingarfjárhæðinni vegna rangar upplýsingagjafar við töku vátryggingarinnar.

M telur 25% lækkun bótafjárhæðar ósanngjarna.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum vanrækti M upplýsingaskyldu sína við töku vátryggingarinnar. Með hliðsjón af ofanrituðu hefur ekki verið sýnt fram á að lækkun bótafjárhæðar um 25% hafi verið ósanngjörn í garð M.

Ósannað er að tryggingasali hafi staðhæft efnislega við sölu vátryggingarinnar að veikindasaga M skipti ekki máli við töku vátryggingar þessarar þar sem hún hafi náð bata. Staðhæfing M þessa efnis er ekki studd gögnum. Hún er því ómarktæk miðað við fyrirliggjandi gögn.

Niðurstaða.

Vátryggingafélagið hefur rétt til að lækka bótafjárhæð umræddrar vátryggingar, sem nemur 25% líkt og gert var, sökum vanrækrar upplýsingaskyldu við töku vátryggingarinnar.

Reykjavík 2. mars 2010

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.